

къмъ врата-та, тѣа прѣзь задни-ти врата искочи и право къмъ брѣгъ-тъ; Г. Гели ѣ видѣ и извыка, и той назъ и Авди пустихмы ся подирѣ ѣ. Вода-та ся бѣ разсела на десять пяди отъ брѣгъ-тъ на вѣтъ, а отъ тамъ ната-такъ ледъ-тъ плува и на горѣ и на доду като нѣкой голѣмъ островъ. Мы ѣк вече настагахмы, и азъ быхъ далъ главѣ-тъ си че ще ѣк уловимъ — тѣа изведнажъ искрѣщѣ и азъ никогы не съмъ чувалъ такъвъ крѣсъкъ. Подско-чи и право на ледъ-тъ, а тамъ и отиде да прѣскача. Ледъ-тъ прѣщѣше, люлеѣаше ся, а тѣа скача и ся мѣта като коза, Господи; то бѣ чудо, азъ съмъ на това мѣстѣ.

— Г-жѣ Шелби сидѣше мълчиш-комъ и бѣ блѣдна отъ страхъ, догдѣ Семъ приказваше исторіѣ-тъ си.

— Слава Богу, че тѣа не ѣе загы-пѣла, каза тѣа, и гдѣ ли ѣе сега гор-ка-та женица?

— Господь ся грыже за нѣѣкъ, ка-за Семъ, и си издигиѣ на горѣ очи-ти съ благочестіѣ. Азъ казвамъ, че всичко ся врѣши съ божіѣ волиѣ, какъ-то си ны учила ты сама Госпо-же. А мы всички смы само бруднѣе за да ся врѣши волиѣ-та Господнѣа. Ето ако мя немаше днесъ мене, то двайсятъ пѣти быхъ ѣк уловили. Не азъ ли уплашихъ днесъ коніѣ-ти и ты ловихъ до обѣдъ? Не заведохъ ли азъ масра Гели пять чѣса далечъ

отъ пѣтъ-тъ, а то той бы уловилъ Елизѣ все-то бы настигиѣло овчиѣ-тъ. Всичко това става съ Божіѣ во-лиѣ.

— Ты тврдѣ злѣ проумѣваш Во-лиѣ-тъ Божіѣ, мастеръ Семъ. Азъ неможъ да дозволиѣ да ся подигра-вать така съ благородни Господа-ри въ кѣщѣ-тъ ми, каза Г. Шелби, толко съ насунено, кодкомо му дозво-лиѣхъ обстоѣтелства-та.

Тврдѣ мжно ѣе да ся пристори чловѣкъ ѣдосанъ предъ ѣднимъ негр-пѣтаниѣмъ, като и предъ ѣдно дѣте-Тѣ инстинктивно познавѣтъ истинно-то положеніѣ, колко и да ся прист-рува чловѣкъ; и Семъ не ся наскър-би отъ думи-ти на Господаръ-тъ си, ако и да ся навѣеи и проточи уст-ни-ти си за да покаже раскаиѣніѣ.

Е, Господарю, ты си правъ, азъ сторихъ злѣ, противъ това никоѣ ни-що неможе да каже, слѣдователно ни Господнѣа-та ни Господаръ-тъ немо-гатъ да захвалѣтъ такъва дѣла. Азъ тврдѣ добрѣ познавамъ, нѣ ѣднимъ клетъ негрѣтаниѣмъ като мене поѣкъ-гы ся съблѣзѣва да стори зло и най паче на таѣни Господари като Масръ Гели; той не ѣе благороденъ господ-аръ, колко да ся наддига, азъ зарѣ не познавамъ.

— Добрѣ Семъ, каза Г-жѣ Шел-би, ты като познаваш самъ си че си сбрѣкъ-тъ, то можешъ да идешъ да ка-